

2 Korintierbrevet

Inledning

Introduktion: Detta är ett av de mer personliga breven som Paulus skriver. I brevet blir hans kärlek och herdehjärta tydliga för en församling som hamnat på avvägar. Paulus hade grundat församlingen omkring 52 e.Kr. under sin andra missionsresa. Han verkade där i ett och ett halvt år, se Apg 18:11. Paulus skrev minst tre, kanske upp till fem brev till församlingen, där bara två är bevarade. Under denna period besöker han församlingen två eller tre gånger. Den vanligaste sekventiella sammanställningen av händelserna är:

1. Paulus kommer till Korint under sin andra missionsresa, församlingen grundas och han stannar där 18 månader, se Apg 18:1-18.

2. Under Paulus tredje missionsresa, i början på den treåriga vistelsen i Efesos, skriver han ett första brev till Korint som inte finns bevarat, se 1 Kor 5:9-10.

3. Korintierna svarar på detta brev, se 1 Kor 7:1, och Paulus skriver ett andra brev från Efesos – som kallas 1 Korintierbrevet.

4. Paulus gör en kort resa över havet som blir ett andra "plågsamt besök", se 2 Kor 2:1.

5. Väl tillbaka i Efesos skriver Paulus ett tredje "tårarnas brev", som inte längre finns kvar, se 2 Kor 2:4.

6. Ett fjärde brev – som vi kallar 2 Korintierbrevet – skrivs från Makedonien.

7. Ett tredje besök.

Korint var en stor handelsstad med omkring 50 000 invånare från många folkslag. Det var ett religiöst centrum med många tempel. Kärleks gudinnan Afrodite tillbads här och i hennes tempel tjänstgjorde enligt antika källor 1 000 prostituerade. Staden fick till och med ett grekiskt verb uppkallat efter sig, ordet "korintisera" som betydde att praktisera sexuell omoral. Kulten av vinguden Dionysus, som romarna kallade Bacchus, var sannolikt mycket stor i Korint. Anhängarna drack sig berusade av vin och det förekom dans, extas och visioner. Alla sexuella relationer var tillåtna. Influenser från denna kult kan ha smugit sig in i församlingen.

Struktur:

1. Paulus förklarar sin tjänst, kapitel 1-7.
2. Insamling till Jerusalem, kapitel 8-9.
3. Paulus försvarar sin tjänst, kapitel 10-13.

Skrivet: ca **56 e.Kr.**, ett år efter 1 Korintierbrevet.

Till: Korint.

Från: Makedonien, antingen från staden Filippi eller Tessalonike medan Paulus är på väg till Korint från Efesos. Vissa tidiga manuskript nämner Filippi.

Författare: Paulus, se 2 Kor 1:1.

Budbärare: kanske **Titus**, se 2 Kor 8:17.

INTRODUKTION (1:1-11)

Hälsning

1 Från Paulus, genom Guds vilja en apostel (sändebud, ambassadör) åt den Smorde (Messias, Kristus) Jesus, och [från] brodern Timoteus.

[Timoteus hade besökt Korint flera gånger, se Apg 18:5; 1 Kor 4:17; 16:10; 2 Kor 1:19. Han är troligtvis inte sekreterare på samma sätt som Tertius, se Rom 16:22. Han är nog inte heller medförfattare, snarare finns han med som ett vittne för att visa att Paulus inte är helt själv i dessa påståenden, se 5 Mos 19:15; 2 Kor 13:1.]

Till Guds församling i Korint

och alla de heliga i hela Achaia. *[Korint var huvudort i den romerska provinsen Achaia i södra Grekland.]*

[Det enda som separerar kyrkorna i Nya testamentet är geografisk placering. Församlingen på en ort, även om de träffades i olika hem, benämns alltid som en enhet.]

2 Nåd vare med er och frid från Gud vår Far och Herren Jesus den Smorde (Messias, Kristus).

Tacksägelse för Guds omsorg

3 *[Paulus börjar sitt brev med en klassisk judisk hälsning som prisar Gud för hans välsignelser. Skillnaden är att han identifierar Gud som Jesu Fader. Gud är inte längre bara Israels fader. Genom Jesus har alla, både jude och grek, tillgång till Fadern, se Ef 2:18. Jesus är den största välsignelse som Gud har skänkt mänskligheten,*

se Kol 1:12. Paulus använder den grekiska ordgruppen "paraklesis", som översätts uppmuntran, hjälp, mod och tröst, 29 gånger i detta brev. Här i inledningen, vers 3-11, hela tio gånger. Gud ger nytt mod, hjälper, uppmuntrar och styrker den som känner sig svag och möter svårigheter.]

Välsignad är vår Herre Jesu den Smordes (*Kristi*) Gud och Fader,

barmhärtighetens Fader (*som har sympati och medlidande*) och all uppmuntrans Gud (*källan till all tröst, hjälp och mod*),

⁴ som uppmuntrar (*kommer till vår sida och hjälper*) oss i alla problem (*prövningar, lidanden, och under förföljelse*),

så att vi kan uppmuntra (*hjälpa, trösta*) dem som är i olika svåra situationer

med den uppmuntran som vi själva blivit uppmuntrade med av Gud.

⁵ För på samma sätt som den Smordes (*Kristi*) lidande i överflödande mått kommer över oss,

så överflödar vi också av uppmuntran (*hjälp, tröst*) genom Jesus.

⁶ Om vi är hårt pressade (*förföljs, får lida*), så är det till er uppmuntran och befrielse (*frälsning*). Om vi får uppmuntran (*hjälp, tröst*), så är det till er uppmuntran. Den verkar (*arbetar*) i er, när ni tålmodigt utstår samma lidande som vi utstår.

⁷ Vårt hopp för er står helt fast, för vi vet att på samma sätt som ni är delaktiga i våra lidanden,

är ni också delaktiga i vår uppmuntran (*hjälp, tröst*).

⁸ Kära syskon (*bröder och systrar i tron*), jag vill inte att ni ska vara okunniga om den nöd vi fick utstå i [*provinsen*] Asien [*nuvarande västra Turkiet där Efesos var huvudorten*], hur vi var så nedtyngda (*pressade*), långt över vår kraft att vi till och med misströstade om livet (*det fanns ingen utväg*). ⁹ Ja, det kändes som om vi hade fått en dödsdom över oss. Detta för att vi inte skulle förtrösta på oss själva, utan på Gud som uppväcker de döda. ¹⁰ Han räddade oss (*drog oss till sig själv*) från en sådan fruktansvärd död, och han kommer att rädda oss igen. Vi har satt vårt hopp till honom, att han ska rädda oss även i fortsättningen, ¹¹ under tiden som ni också hjälper oss (*samarbetar tillsammans med oss*) genom er förbön. Resultatet blir många [*glada*] ansikten som tackar Gud för den nåd (*oförtjänta favör, kraft*) vi får, eftersom många har bett för oss.

PAULUS FÖRKLARAR SIN TJÄNST (1:12-7:16)

Ärlighet och öppenhet

¹² [*Paulus använder sig av ordet "stolthet" 29 gånger i detta brev, mer än i alla andra brev totalt. Ordet har ofta en negativ klang, men Paulus förståelse utgår ifrån Jer 9:23-24, som han delvis citerar i 10:17. Att skryta om sina egna mänskliga resultat är fel; däremot är en stolthet över vad Gud har gjort något gott.*]

Detta är vår stolthet (*vad vi skryter över*) och vi kan med ett rent samvete säga (*vårt samvetes vittnesbörd är*): här i världen, och särskilt mot er [*i Korint*], har vi uppträtt heligt och rent inför Gud och inte varit ledda av världslig visdom utan av Guds nåd (*kraft, favör*). ¹³ Det vi skriver till er är inget annat än det ni läser och kan förstå. [*Det är inga dolda hemligheter.*] Jag hoppas att ni till slut ska förstå ¹⁴ det ni redan delvis har förstått om oss: att vi är er stolthet, liksom ni är vår, på Herren Jesu dag [*domens dag, då Jesus kommer tillbaka för att döma världen*].

Paulus försvarar sina ändrade resplaner

¹⁵ [*Efter Paulus första besök i Korint uttrycker han sin längtan att komma tillbaka till dem, men tillägger "om Herren vill", se 1 Kor 4:18-19; Apg 18:21. Paulus besök dröjer och hans motståndare beskyller honom för att vara opålitlig. Paulus förklarar nu i första kapitlet i brevet att de förändrade resplanerna inte beror på tillfälligheter och plötsliga infall från hans sida, utan på hans kärlek och omtanke om dem. Han vill att de ska få tid på sig att reda upp de allvarliga missförhållanden som rådde där innan han personligen kommer till dem, se vers 23.*]

Fullt övertygad om detta [*att korintierna gladda sig över Paulus och inte ifrågasatte hans uppriktighet*] tänkte jag komma till er först, för att ni sedan skulle få välsignelsen av ett andra besök. ¹⁶ Jag tänkte [*det var min ursprungliga plan*] att besöka er på väg till Makedonien, och sedan [*på*

nytt på tillbakavägen] från Makedonien komma till er, för att hos er få hjälp med min resa till Judéen. *[Antagligen hjälp med boende och bön inför resan och inte ekonomiskt stöd, se 11:7-10.]*

¹⁷ När jag då tänkte *[komma till er]* och uttryckte mina planer, var det då bara ett lättsinnigt infall? Eller fattar jag mina beslut efter köttet (*på ett världsligt sätt*) så att jag *[samtidigt]* säger "ja, ja" och "nej, nej"? ¹⁸ Så sant som Gud är trofast och menar vad han säger, har inte vårt tal till er varit "ja och nej". *[Vi har inte sagt "ja, vi kommer", men egentligen menat "nej, vi kommer inte".]* ¹⁹ För Guds Son, Jesus den Smorde (*Messias, Kristus*), som blev predikad hos er av mig, Silvanus *[samma man som i Apg 15:22 kallas Silas]* och Timoteus, var inte både ja och nej, i honom finns bara ett ja.

²⁰ Alla Guds löften, de har sitt ja *[svar]* i honom *[Jesus]*. När vi uttalar vårt "amen" (*ja, låt det ske*), ger vi ära till Gud genom honom. ²¹ Det är Gud som ständigt stärker både er och oss i *[vår relation med]* den Smorde (*Messias, Kristus*) (*gör den mer grundad och rotad*), och som har smort oss *[gett oss andliga gåvor]*. ²² Han har också satt sitt sigill på oss och gett oss Anden som en handpenning i våra hjärtan. *[Anden liknas vid en förskottsbetalning som garanterar att det fulla kapitalet ska betalas, som är den eviga härligheten.]*

Anledningen till det uteblivna besöket

²³ Jag tar Gud till vittne över min själ att det är för att skona er som jag inte har kommit än

till Korint. ²⁴ Inte så att vi skulle vara herrar över er tro, men vi är medarbetare till er glädje, eftersom ni står fasta i tron.

2

¹ Jag hade nämligen bestämt mig för att inte komma och göra er sorgsna igen.

[Texten antyder att Paulus gjorde ett kort "plågsamt" besök efter det första besöket som beskrivs i Apg 18:1-17. Han skriver även att han är beredd att komma "en tredje gång" vilket antyder att det funnits ett andra besök, se 2 Kor 12:14.]

² För om jag gör er sorgsna, vem kan då göra mig glad om inte just den jag gjort sorgsen? *[Paulus hade en äkta genuin kärlek till församlingen.]*

³ Jag skrev som jag gjorde *[i tidigare brev, troligen ett "tårarnas brev" som skrevs efter Första Korintierbrevet]* för att inte behöva komma och få sorg av dem som skulle ge mig glädje, för jag litade på att min glädje är allas er glädje. ⁴ *[Paulus gladdede sig inte över att behöva gå tillrätta med församlingen i Korint.]* Det var i djup nöd (med mycket smärta och sorg) med ångest i hjärtat och med många tårar som jag skrev till er. Jag ville inte göra er sorgsna, målet var att ni skulle förstå vilken överflödande kärlek (som är osjälvisk och utgivande) jag ständigt har för er.

[Paulus ger fyra motiv varför han skriver till dem: Ge glädje, se 2 Kor 2:3. Visa sin kärlek, se 2

Kor 2:4; 3:2; 12:15; 1 Kor 16:24. Pröva deras trofasthet, se 2 Kor 2:9. Visa hur han bryr sig om dem, se 2 Kor 7:11-12.]

Förlåtelse för syndaren

⁵ Om en viss person [mannen som levde tillsammans med sin fars hustru, se 1 Kor 5:1] har orsakat sorg, så är det inte mig han har gett sorg utan i viss mån er alla, för att inte säga (tynga ner er) för mycket. [Denna synd påverkade inte bara honom själv utan hela församlingen, se 1 Kor 5:6.] ⁶ Det räcker med det straff (den varning) han har fått av de flesta.

[Det stora flertalet medlemmar i församlingen i Korint hade följt Paulus råd och tagit avstånd från mannen och hans handlingar, se 1 Kor 5:1-6. Målet är alltid upprättelse, se Gal 6:1-2. Paulus tydlighet och stränga korrigerings i kärlek hade gett resultat. Mannen hade omvänt sig.]

⁷ Nu får ni i stället förlåta och trösta (uppmuntra, ge nytt mod till) honom så att han inte går under (drunknar) i sin djupa sorg. ⁸ Därför uppmanar jag er nu att ge honom bevis på [upprättelse och] er kärlek (som är förlåtande, osjälvisk och utgivande).

[I all förlåtelse krävs två steg för en fullständig upprättelse. Vår förebild, Jesus, förlät oss medan vi fortfarande var syndare, se Rom 5:8, men relationen med honom blir först upprättad när den förlåtelsen tas emot. På samma sätt

måste vi förlåta den som syndat mot oss, se Matt 6:14-15. Förlåtelse är första steget som befriar från bitterhet och hat. Däremot kan inte relationen bli fullständigt upprättad innan det skett en omvändelse hos den andra parten. Tillrättavisning, förlåtelse och upprättelse hör ihop, se Matt 18:15-35.]

⁹ När jag skrev till er var det också för att se om ni skulle bestå provet och vara lydiga i allt [även i svåra frågor]. ¹⁰ Den som ni förlåter, förlåter också jag. [Paulus visar att förlåtelse är en viljehandling.] Det jag har förlåtit, om jag haft något att förlåta, det har jag gjort inför den Smordes (Kristi) ansikte för er skull, ¹¹ för att vi inte ska bli överlistade (rånade) av Satan. Hans avsikter (planer, intentioner) känner vi till.

[Satans plan är splittring. Bitterhet och oförlåtelse är ett av de vanligaste sätten djävulen bedrar och får ingång i människors liv, se Matt 6:14-15; 18:35; Mark 11:25-26; 1 Kor 11:29-30; Jak 3:16. Satans plan var att stjäla en broder från församlingen. Både en ovilja att omvända sig och en ovilja att upprätta den som ångrat sig gynnar djävulen.]

Resan mot Korint via Makedonien

¹² [Paulus återgår till ämnet i vers 4 där han förklarar sina ändrade resplaner. Han har rest norrut till Troas för att vänta på Titus som var på väg tillbaka från Korint. På samma sätt som i Aten kunde Paulus inte bara sitta still, han börjar

predika, se Apg 17:16-17. Troas är en kuststad vid Egeiska havet, i nuvarande nordvästra Turkiet. Staden hade fått sitt namn från Alexander den store och hette egentligen Alexandria, men för att inte förväxlas med de femton andra städerna med samma namn kom den att kallas Alexandria Troas, eller bara Troas. Anledningen till namnet var att den låg nära staden Troja som Homeros skrev om i Iliaden och Odysseen. Paulus hade varit här på sin andra missionsresa, se Apg 16:9-10.]

När jag kom till Troas på grund av evangeliet (det glada budskapet) om den Smorde (Messias, Kristus) hade en dörr öppnats för mig av Herren där. ¹³ Trots det fick jag ingen ro i min ande eftersom jag inte fann min broder Titus där. [Titus hade troligen med sig en insamlad gåva, Paulus kan vara orolig för att han råkat ut för rånare.] Så jag tog avsked av dem och for till Makedonien.

[Titus har varit i Korint och är på väg tillbaka landvägen över Makedonien. Paulus kan inte vänta på att få träffa honom och få en uppdatering på läget i församlingen. Paulus beger sig över till norra Grekland där Titus snart möter honom med en glädjande rapport, se 2 Kor 7:5-7.]

Guds segertåg

¹⁴ [Paulus använder sig nu av en militär liknelse där en segrande general kommer hem och

marscherar runt i ett triumftåg i sin hemstad.]

Men vi tackar Gud,

som ständigt för oss fram i den Smordes (Kristi) triumferande segertåg

och sprider sin kunskaps doft genom oss överallt.

¹⁵ Vi är den Smordes (Kristi) väldoft inför Gud

bland dem som blir frälsta

och bland dem som går förlorade:

¹⁶ för några en doft av död till död,

för andra en doft av liv till liv.

Vem är kvalificerad (*duglig, räcker till för att stå i den här tjänsten*)? [*Svaret ges i 3:5-6: det är inte i egen styrka utan genom Guds Ande!*]

[Tankarna går till tidernas främste fältherre – makedoniern Alexander den store, som tre hundra år tidigare just från detta område hade skapat världshistoriens största imperium. Det grekiska ordet för triumfera, "thriambeuo", beskriver det triumftåg där generalen går först, följd av präster som bar rökelsekar med välluktande rökelse. Den tillfångatagna fiendekungen går bakom i bojar, helt avklädd utan vapen. På samma sätt har evangeliet segrat över döden och offentligt visat att han inte längre har någon makt över Jesus! För dem som är frälsta är det en väldoft som leder till liv, medan för motståndarna är det en doft som leder till död.]

¹⁷ Vi är inte som många andra [*falska apostlar; se 11:13*], som säljer Guds ord för egen vinning.

[Ordet beskriver en försäljare som bjuder ut sina dagligvaror på marknaden. Ordet har en negativ klang och antyder både girighet och stora mellanskillnader. Sanningen står inte högt i kurs, överdrifter och lögners används obehindrat. Paulus motsäger inte att en predikant får betalt, det talar han för i 1 Kor 9:1-18. Problemet är om det finns orena motiv.]

Nej, i den Smorde (Kristus) predikar vi med rent sinne inför Gud det som kommer från Gud.

3

Korintierna är Paulus rekommendationsbrev!

¹ Måste vi rekommendera oss själva igen (lägga fram våra meriter)?

Behöver vi, som vissa andra [*falska apostlar, se 2:17*], rekommendationsbrev till er eller från er?

[Det var inte ovanligt med rekommendationsbrev. Några exempel i NT är: Apollos, Apg 18:27; Timoteus, 1 Kor 16:10; Febe, Rom 16:1; Johannes Markus, Kol 4:10; Titus, 2 Kor 8:22. Paulus känner sorg över att relationen med vissa i Korint har sjunkit så lågt att han skulle behöva rekommendationsbrev från en tredje part. Han hade ju varit med och fört många av korintierna till tro!]

² Nej, ni är vårt brev, skrivet i våra hjärtan, känt och läst av alla människor. ³ Det är uppenbart att ni är ett brev från den Smorde (ett Kristusbrev) skrivet genom vår tjänst, inte

med bläck utan med den levande Gudens Ande, inte på tavlor av sten utan på tavlor av kött i era hjärtan.

Gud har utrustat oss till tjänst

⁴ En sådan tillit har vi till Gud genom den Smorde (*Messias, Kristus*), ⁵ inte så att vi på egen hand är kvalificerade (*dugliga*) att hävda att någonting kommer från oss själva. Vår förmåga (*kvalifikation*) kommer i stället från Gud, ⁶ som har kvalificerat (*utrustat*) oss att vara tjänare till ett helt nytt (*bättre*) förbund [*frälsningen genom Jesus*], inte tjänare för bokstaven [*skrivnen i lagen*], utan tjänare för Anden, för bokstaven [*i lagen*] dödar, men Anden ger liv.

Den gamla och nya tjänsten

⁷ Om nu redan dödens tjänst (*ämbete, lärosystem, ordning*) – som byggde på inristade bokstäver på stentavlor – kom i sådan härlighet (*glans, ära, prakt*) att israeliterna inte kunde se på Mose ansikte på grund av dess kortvariga strålgans [*gudsnärvaro*] som försvann, ⁸ hur mycket större härlighet (*atmosfär av mättad gudsnärvaro*) ska då inte Andens tjänst (*ämbete*) ha!

⁹ För om redan den [*gammaltestamentliga*] tjänst som gav fördömelse hade härlighet, hur mycket mer härlighet överflödar då inte den [*nytestamentliga*] tjänst som ger rättfärdighet (*ett frikännande, ett liv som resulterar i rättfärdiga handlingar*)! ¹⁰ Ja, faktiskt, det som såg ut att ha härlighet

[det gamla ämbetet, lagen, som Mose ansikte utstrålade] har ingen härlighet alls i jämförelse med den överväldigande härligheten *[det nya förbundets ljus som Jesu ansikte utstrålar]*.

¹¹ För om det *[gamla]* som nu är i en process att upphöra *[genom att evangeliet predikas]* hade härlighet, hur mycket större framträder då inte den härlighet som består *(är permanent)*?

¹² Eftersom vi har ett sådant hopp *(glädjeric förväntan)*, är vi frimodiga *(talar öppet, och utan fruktan)* ¹³ och gör inte som Mose, som hängde en slöja för sitt ansikte, för att israeliterna inte skulle se hur det som bleknade försvann *[2 Mos 34:29-35]*. ¹⁴ Men deras sinnen blev förhårdade *(blev hårda och de förlorade förmågan att förstå)*. Än i dag finns samma slöja kvar *[över deras hjärtan]* när de läser gamla förbundets *[Gamla testamentets]* texter, först i den Smorde *(Messias, Kristus)* försvinner den. ¹⁵ Ja, än i dag ligger en slöja över deras hjärtan när man läser ur Mose lag, ¹⁶ men när de *[Israel]* återvänder *(kapitulerar och överlämnar sig igen)* till Herren, tas slöjan bort.

¹⁷ Herren är Anden, och där Anden är Herre *[i varje hjärta där Anden har full kontroll och får verka]*, där är frihet. ¹⁸ Alla vi som med avtäckt ansikte reflekterar Herrens härlighet, förvandlas *(formas ständigt, genomgår en metamorfos)* till hans egen avbild, från härlighet till härlighet *(strålar mer och mer av härlighet)*. Detta sker genom Herren, *[som är]* Anden.

4

Inga hemligheter i vår tjänst

¹ Därför, när vi genom Guds barmhärtighet har denna tjänst (*detta ämbete, gr. "diakonia"*), så ger vi inte upp (*tappar vi inte modet, är vi inte försagda*). ² Vi har tagit avstånd från allt hemligt och skamligt, vi använder inga knep [*samma ord används för Satans list i 11:3*], vi förfalskar (*förvränger*) inte Guds ord.

I stället lägger vi öppet fram sanningen och överlämnar oss inför Gud åt varje människas samvete. [*Till skillnad från falska lärare med oärliga metoder, se 2 Kor 2:17; 3:1; 11:13-15.*]

³ Även om vårt evangelium är dolt [*som om det var täckt med en slöja som hindrar människor att förstå de glada nyheterna*], är det dolt bara för dem som går förlorade [*som har en slöja för sitt hjärta, 3:14*]. ⁴ Den här tidsålderns gud [*djävulen*] har förblindat sinnet (*tankarna*) hos dem som inte tror, så att de inte ser evangeliets (*klara strålande*) ljus om härligheten hos den Smorde (*Messias, Kristus*), Guds avbild.

⁵ Vi predikar inte oss själva, utan Jesus den Smorde. Han är Herre, och vi är era tjänare (*livegna, som frivilligt sålt oss själva som slavar*) för Jesu skull. ⁶ För [*samma*] Gud, som [*i begynnelsen, i 1 Mos 1:3, se även Jes 9:2; Joh 8:12; Jak 1:1*] sade: "Ljus ska lysa fram ur mörkret", har låtit ljuset skina i våra hjärtan, för att kunskapen om (*en personlig erfarenhet av*) Guds härlighet, som strålar från (*kan ses i*) Jesu den

Smordes (*Kristi*) ansikte, ska lysa fram (*sprida sitt sken*).

Guds kraft blir synlig i jordiska kärl

⁷ Men denna skatt [*ljuset som skiner i hjärtat – att personligen få känna Jesus*] har vi i [*bräckliga mänskliga*] lerkärl, för att det ska vara tydligt att den överväldigande (*enormt stora*) kraften kommer från Gud och inte från oss själva.

[Den mänskliga kroppen, den yttre människan, liknas vid ömtåliga lerkärl, se 2 Kor 4:10, 16; 5:1. Kroppen åldras och bryts ner. Den troende utsätts för hård yttre press, som vers 8-9 beskriver, men Gud har valt att visa sin härlighet genom vanliga människor, vilket Gideons berättelse om lerkärnen med facklorna i är en förebild på, se Dom 7:16-20, 22. I kontrast till enkla lerkärl står utsmyckade dyrbara kärl av metall, se 2 Tim 2:20.]

⁸ Vi är på alla sätt hårt pressade (*det är problem på varje område*),

men vi är inte krossade (*vi har utrymme, det finns en utväg*).

Vi är rådvilla (*hittar ingen utväg, har inga resurser*),

men vi är inte helt rådlösa (*det finns hopp*).

⁹ Vi är förföljda (*jagade av fiender*),

men inte övergivna (*inte utlämnade till deras makt*).

Vi är slagna till marken,

men inte dödade (*utslagna, förlorade*).

¹⁰ Vi bär alltid Herren Jesu död i vår kropp (*vi är ständigt hotade till döden på samma sätt som Jesus var det*). Detta för att också Jesu liv ska uppenbaras i vår kropp. ¹¹ Ja, vi som lever utlämnas ständigt åt döden för Jesu skull, för att också Jesu liv ska uppenbaras i vår dödliga kropp (*kött*). ¹² Så verkar döden i oss, men livet verkar i er. ¹³ Ändå har vi samma trons ande, som det står skrivet:

”Jag trodde,
därför talade jag.” [*Ps 116:10*]

Vi tror också, och därför talar vi [*därför predikar vi evangeliet – det glada budskapet*]. ¹⁴ Vi [*talat eftersom vi*] vet att han som uppväckt Herren Jesus ska uppväcka oss tillsammans med Jesus och låta oss träda fram tillsammans med er [*troende i Korint*]. ¹⁵ Allt [*mitt lidande*] sker för er skull, för att nåden (*Guds kraft, favör*) ska nå allt fler och få tacksägelsen att flöda över till Guds ära.

Ett evighetsperspektiv

¹⁶ Därför (*genom detta*) [*se vers 7-15 om Paulus trosvisshet trots mycket svåra omständigheter*] tappar vi inte modet (*tröttnar vi inte, ger vi inte upp*). Och även om vår yttre människa bryts ner (*tynar av*), så förnyas vår inre människa dag för dag. ¹⁷ För vårt [*nuvarande*] tillfälliga (*kortvariga*), lätta betryck (*lidande*) bereder (*producerar*) åt oss – bortom all jämförelse –

härlighetens eviga tyngd [*som är långt mer överskridande*].

[Paulus ger exempel på lidanden som fängelse och fysisk misshandel i 2 Kor 11:23-30. Detta var verkligen svåra lidanden. Att han här kallar lidandet lätt beror på hans inställning och förhållningssätt till det.]

¹⁸ Vi ser (*fokuserar*) inte [*varken nu eller framöver*] på det som syns [*kan ses fysiskt*], utan på det som inte syns. För det som syns är temporärt (*förgängligt, kortvarigt; till en viss tid*), men det som inte syns är evigt (*de ting som inte syns är eviga*).

5

¹ För vi [*alla troende*] vet (*med all säkerhet*) att om vårt jordiska tält [*som är en bild för att vår kropp är temporär*] rivs ner så har vi en [*permanent*] byggnad från Gud, en evig boning i himlen som inte är gjord av människohand.

[Johannes använder en liknande bild för hur Jesus bodde, ordagrant "tältade" här på jorden, se Joh 1:14. Frasen "vi vet" syftar på det Paulus tidigare undervisat korintierna om i 1 Kor 15.]

² Därför suckar vi i vårt tält och längtar att få iklä oss vår himmelska boning, ³ för när vi väl är klädda i den ska vi inte stå där nakna. ⁴ Ja, vi som bor i detta tält suckar tungt. Vi vill ju inte bli avklädda utan påklädda, så att det som är

dödligt uppslukas av livet. ⁵ Och den som berett oss för just detta är Gud, som har gett oss Anden som en garant.

⁶ [*Vers 6-8 formar en kiasm där det centrala ordet är "vandrar", och ramas in av "borta/bort", "kroppen" och "hemma".*]

Därför är vi alltid vid gott mod (*frimodiga*) [*även under prövningar*].

Vi vet att så länge vi är hemma i kroppen, är vi borta från Herren.

⁷ För i (*genom, av*) tro

vandrar vi [*lever vi vårt liv här på jorden*],
inte i (*genom, av*) det vi ser (*det yttre som syns och har tagit form*).

⁸ Men vi är ändå vid gott mod (*frimodiga*)
och skulle hellre flytta bort från kroppen och vara hemma hos Herren.

⁹ Därför sätter vi en ära i att vara till behag för honom, vare sig vi är hemma eller borta. ¹⁰ Vi måste alla träda fram inför den Smordes (*Kristi*) domstol, för att var och en ska få igen vad han har gjort här i livet, gott eller ont.

Budskapet

¹¹ Vi vet alltså vad det är att frukta (*vörda, respektera*) Herren, och därför försöker vi vinna människor. För Gud är det uppenbart hurdana vi är, och jag hoppas att det också är uppenbart för era samveten. ¹² Vi vill inte rekommendera oss själva igen inför er, bara ge er tillfälle att vara stolta över oss. Då har ni något att svara

dem som skryter med det yttre och inte med det som finns i hjärtat. ¹³ Har vi varit från våra sinnen, så var det för Gud. Är vi sansade och samlade, så är det för er. ¹⁴ [*Paulus förklarar nu orsaken till varför han gett hela sitt liv till att tjäna Gud.*] Det är den Smordes (Kristi) kärlek som motiverar oss (*hans osjälviska, utgivande kärlek pressar på från alla sidor och lämnar oss inget annat val*), eftersom vi har förstått att om en har dött i allas ställe, då har alla dött. [*Den som tagit emot Jesus har dött bort från synden, sig själv och sina egna planer för att leva i Jesus, se Gal 2:20.*] ¹⁵ Han har dött för alla för att de som lever inte ska leva för sin egen skull, utan för honom som dog för dem och uppstod [*från de döda*].

¹⁶ Därför bedömer jag inte längre någon på människors vis (*efter köttet*). Även om vi också har uppfattat den Smorde (Messias, Kristus) på det sättet [*före frälsningen*], så gör jag det inte nu längre. ¹⁷ Därför om någon är i den Smorde (Messias, Kristus) – [*finns det*] en ny skapelse! Det gamla [*de som var från början – i plural; dvs. allt det tidigare*] är borta (*har passerat åt sidan*). Se (*observera, lägg märke till*), det nya har kommit (*har hänt, blivit till*)!

[*Frasen "en ny skapelse" saknar pronomen och kan både syfta på det större eskatologiska skiftet efter Jesu död och uppståndelse (Jes 49:8) och på det personliga skiftet som sker när någon*

omvänt sig. Adjektivet "gamla" kan användas om människor, saker, tider, tillstånd och omständigheter. När en människa är "i den Smorde" innebär det att hon är född på nytt och hennes ande har fått liv och gemenskap med Guds Ande som för fram henne inför Fadern iklädd Jesu rättfärdighet.]

¹⁸ Allt detta kommer [*är en gåva*] från Gud, som genom Jesus den Smorde (*Messias, Kristus*) försonade (*återupprättade*) oss med sig själv [*gjorde så att vi kunde få frid med Gud*] och gav oss försoningens tjänst (*ämbete, "diakonia" på grekiska*). ¹⁹ Det var Gud [*personligen*] som i den Smorde försonade (*återupprättade*) världen med sig själv. Han ställde inte människorna till svars för deras överträdelser, och han anförtrodde oss budskapet om denna försoning. ²⁰ Nu är vi ambassadörer för den Smorde (*Messias, Kristus*) [*som representerar Jesu konungarrike*], som om det är Gud som inbjuder (*uppmuntrar, manar*) genom oss. Vi ber er på den Smordes (*Kristi*) vägnar: Försona er med Gud (*ta tillvara på nåden att bli upprättad med Gud*).

²¹ Han som inte visste vad synd var, honom gjorde Gud till ett med synden för vår skull, för att vi genom honom skulle bli ett med Guds rättfärdighet.

6

¹ Som [*Guds*] medarbetare uppmuntrar (*uppmuntrar*) vi er också att inte kasta bort Guds nåd

(*låta Guds favör bli till ingen nytta*). ² För han säger ju:

”Jag har bön hört (*lyssnat och svarat*) dig i precis rätt tid,

och på befrielsens dag [*då du var ansatt av ofredande fiender*] hjälpte jag dig (*rusade jag till din hjälp*).” [*Jes 49:8*]

Nu är det rätt tid (*då du blir välkomnad och accepterad av Gud*), nu är det befrielsens dag.

Den kristna tjänsten

³ Vi vill inte på något sätt väcka anstöt (*göra så att någon tar illa upp*), så att vår tjänst (*praktiska handlingar som hjälper församlingen*) ska smutskastas. ⁴ I stället vill vi på alla områden visa att vi är Guds tjänare:

1. Tjänsten är uthållig under lidanden

I stor uthållighet,
under påfrestningar (*problem, stress, pressande situationer*),

i svårigheter (*nöd, trångmål*),

under tvingande yttre omständigheter (*ordagrant: ”smala passager, ett litet hoptryckt område”*),

⁵ under hugg och slag,

i fångenskap,

mitt i uppror (*politisk instabilitet*),

under svåra omständigheter (*fysisk och mental trötthet av hårt fysiskt arbete*),

under sömnlösa nätter,

i hunger (*tider av svält*);

2. Tjänstens karaktärsdrag – hur den utförs

⁶ Genom renhet (*helighet*),
genom kunskap,
genom tålamod (*balanserat temperament, överseende med andra när de gör fel*),
genom godhet (*kärleksfulla gärningar, genom integritet, dvs. att ord och handlingar överensstämmer*),
genom uppriktig (*genuin*) kärlek (*osjälvisk, utgivande kärlek*),

⁷ genom sanning i vårt tal
[att vi predikar i enlighet med Guds ord, också att vi i allt vi säger är uppriktiga och ärliga],
genom Guds kraft.

3. Tjänstens kontraster

Med rättfärdighetens vapen för den högra handen [*svärdet för attack*]

och den vänstra handen [*skölden för försvar*],
[Ett rättfärdigt liv är det bästa vapnet för både anfall och försvar.]

⁸ i ära
och vanära,
med dåligt rykte
och gott rykte,
som villolärare,
men vi talar sanning,

[Det vi undervisar uppfattas ibland som villolärer och vi blir beskyllda för att vara villolärare.]

⁹ som okända (*nonchalerade, utan några referenser*),

ändå är vi erkända (*välkända*),
som döende,

men ändå är vi här levande,
som bestraffade (*piskade*),

men inte till döds,
¹⁰ som bedrövade,

ändå alltid glada,
som fattiga,

ändå har vi gjort många rika,
utan någonting,

ändå äger vi allt.

¹¹ Vi har talat öppet (*ärligt, frispråkigt*) till er [*vi har berättat sanningen utan att dölja något för er*], korintier. Våra hjärtan är vidöppna (*har vidgats till än större bredd med sympati och förståelse för er situation*). [*Detta är enda gången i brevet som Paulus direkt adresserar korintierna. Det förstärker hans starka känslor för dem.*] ¹² Ni har en stor plats [*i våra hjärtan*], men i era hjärtan är det trångt. ¹³ Gör som vi – nu talar jag som till barn – och öppna också ni era hjärtan.

Gå inte i par med de otroende

¹⁴ Gå inte som omaka par i ok
med dem som inte tror.

[Paulus syftar troligen på 5 Mos 22:10 som talar om att inte plöja med oxe och åsna tillsammans. Det är en av flera praktiska exempel som illustrerar israeliternas avstånd till andra folk och deras onda vanor. Bilden beskriver något som inte drar jämnt, en kristen ska inte gå in i en nära relation och samarbete med en otroende. Äktenskapet är ett sådant område där denna princip gäller, se även 1 Kor 7:10-16. Ett annat är kompanjonskap i affärsvärlden. Nu följer fem frågor som alla har det självklara svaret ingen/inget.]

Vad har rättfärdighet
 med orättfärdighet att göra,
 eller vad har ljus
 gemensamt med mörker?

¹⁵ Vilken enhet (*harmoni, samstämmighet*) har
 den Smorde (*Messias, Kristus*)
 med Beliar [*judiskt namn på Satan, ordagrant*
"den värdelöse"],
 eller vad kan den som tror
 dela med den som inte tror?

¹⁶ Vilken gemenskap kan det vara mellan Guds
 tempel
 och avgudarna?

Vi är den levande Gudens tempel, för Gud har
 sagt:

"Jag ska bo hos dem och vandra bland dem
 och vara deras Gud,
 och de ska vara mitt folk." [*3 Mos 26:12, Jer*
32:38, Hes 37:27]

17 Därför säger Herren:

”Gå ut från dem och skilj er från dem,
och rör inte vid något orent.
Då ska jag ta emot er.” [*Jes 52:11, Hes 20:41*]

18 ”Jag ska vara er Far
och ni ska vara mina söner och döttrar,
säger Herren den Allsmäktige.” [*2 Sam 7:14*]

7

¹ [*Paulus fortsätter med bilden av församlingen som Guds tempel, se 2 Kor 6:15-17. På samma sätt som templet har reningsceremonier, se 2 Mos 30:17-21, har de troende ett ansvar att helga sina liv från det som orenar dem. Dessa ritualer i det gamla förbundet symboliserar omvändelse och Paulus tillämpar denna princip i det kristna livet. Även om riterna inte observeras i Nya testamentet så finns den inre verklighet de symboliserar kvar.*]

När vi nu har dessa löften [*från GT, att vi är Guds tempel*], mina älskade, så låt oss rena oss från allt som beflecker kropp (kött) och ande och fullborda vår helgelse i fruktan för (vörndadsfull tillbedjan av) Gud.

[*Den som vördar och respekterar Gud tar inte lätt på synden och ondskan, se även Matt 5:29-30; 10:28. Det som orenar kroppen är yttre handlingar som sexuella synder, dryckenskap, tungans*

missbruk, se Jak 3:6. Det som orenar människans inre är onda tankar, högmod, irrläror, se 2 Kor 11:4.]

Glädje över församlingens omvändelse

² Ge oss rum i (öppna) era hjärtan. [*Temat om ömsesidig kärlek från 6:11-13 återupptas.*] Vi har inte gjort orätt mot någon, inte skadat någon eller utnyttjat någon. ³ Det säger jag inte för att fördöma er. Jag har redan sagt att ni har en plats i våra hjärtan så att vi både dör och lever tillsammans. ⁴ Jag har stort förtroende för er, jag är mycket stolt över er. Jag är uppfylld av tröst och har glädje i överflöd mitt i all vår nöd.

Goda nyheter genom Titus

⁵ När vi kom till Makedonien [*2 Kor 1:16*] fick vi ingen ro. Vi var trängda på alla sätt, utifrån av konflikter och inifrån av oro. ⁶ Men Gud som tröstar de modlösa tröstade oss genom att Titus kom [*2 Kor 2:13*]. ⁷ Vi blev uppmuntrade inte bara av hans ankomst (*närvaro*) utan också genom trösten han fått hos er. Han berättade för oss om er längtan [*att få se Paulus igen*], er klagan [*sorg över hur de behandlat Paulus under hans senaste besök, se 2 Kor 1:23; 2:1*] och er iver för mitt bästa, och då gladde jag mig ännu mer.

Bedrövelse som leder till omvändelse

⁸ För även om jag gjorde er ledsna (*bedrövade*) med mitt brev så ångrar jag det inte. [*Kan syfta på Första Korintierbrevet, där Paulus konfronterar dem för att de tillät ett incestförhållande mitt i församlingen, se 1 Kor 5:1-13. Det kan*

också vara ett annat brev, kanske "tårarnas brev" som refereras i 2 Kor 2:4.] Först ångrade jag det, jag inser ju att brevet bedrövade er, åtminstone för en tid. ⁹ Men nu är jag glad, inte därför att ni blev bedrövade (*sorgsna*) utan för att bedrövelsen ledde till omvändelse (*ett förvandlat tänkesätt*). Ni blev ju bedrövade på det sätt som Gud ville, och skadades därför inte på grund av vad vi gjorde.

¹⁰ För den bedrövelse som tillåts av Gud, ger (*producerar, åstadkommer*) en omvändelse (*ett förvandlat tänkesätt*) som leder till befrielse (*frälsning från ofredande störande fiender*), och den förvandlingen ångrar man aldrig! Men den bedrövelse som världen ger [*då man blir ledsen över syndens konsekvenser i stället för synden*] leder däremot till (*producerar, åstadkommer*) död.

¹¹ Tänk vad mycket gott det kommit från att Gud tillät er att känna bedrövelse:

Vilken hängivenhet (*iver*) har det inte fört med sig bland er [*till skillnad från er tidigare apati*].

Vilket försvar [*grekiska "apologia", hur de nu argumenterar mot synden*].

Vilken upprördhet [*över synden, och att ni tillåtit den få pågå*].

Vilken fruktan [*för Gud och kanske att Paulus skulle besöka dem*].

Vilken längtan [*efter Gud, ett besök av Paulus och att synden skulle konfronteras*].

Vilken iver [*efter Guds härlighet och upprättelse av syndaren*].

Vilken bestraffning [*gjorde upp med synden*].

På allt sätt har ni visat att ni är oskyldiga i den här saken. ¹² När jag skrev till er var det alltså inte med tanke på den man som hade gjort fel [*sonen som hade ingått i ett förhållande med sin fars hustru, se 1 Kor 5:1*] eller med tanke på den man som fått lida [*hans far*], utan för att det skulle stå klart för er inför Gud hur ivrigt (*hängivet*) ni bryr er om oss.

Titus uppmuntrad

¹³ Därför har vi blivit uppmuntrade. Och inte nog med det, utöver vår egen uppmuntran kom den ännu större glädjen att se Titus så lycklig, eftersom hans ande har förnyats (*blivit styrkt*) genom er. ¹⁴ Om jag har berömt er inför honom, så har jag inte behövt skämmas för det. Nej, liksom allt vi har sagt er är sant, så har också vårt beröm inför Titus visat sig vara sant. ¹⁵ Hans hjärta klappar nu ännu varmare för er, när han minns hur ni alla lydde [*råden han kom med*] och hur ni tog emot honom med respekt och vördnad. ¹⁶ Jag gläder mig eftersom jag nu kan lita på er (*vara djärv och modig*) i allt.

8

INSAMLING TILL JERUSALEM (kap 8-9)

Goda exempel på generöst givande

¹ Vi vill berätta för er, syskon (*bröder och systrar i tron*), vilken nåd (*kraft, favör*) Gud har gett församlingarna [*här*] i Makedonien [*där Paulus befinner sig när han skriver detta brev*].

[Första gången Paulus hade kommit till Makedonien, i nuvarande norra Grekland, var under hans andra missionsresa, se Apg 16:12-17:14. Han tar församlingarna i städerna Filippi, Tesalonike och Berea som goda exempel på generösa givande församlingar. Paulus tänkte nog speciellt på församlingen i Filippi, se Fil 4:15-16.]

² Trots deras många hårda prövningar har ändå deras översvallande glädje och deras djupa fattigdom gjort dem överflödande rika på uppriktig hängivenhet. ³ Jag kan personligen intyga att de har gett efter sin förmåga, ja, över sin förmåga, och det helt frivilligt (*spontant helt på eget initiativ*).

⁴ Ivrigt vädjade de och bad oss om nåden (*förmånen*) att få vara med i den gemensamma hjälpen till de heliga (*Guds folk*). ⁵ De gav inte bara det vi hade hoppats, utan de gav sig själva, först och främst åt Herren och sedan åt oss efter Guds vilja. ⁶ Därför bad vi Titus, som redan hade påbörjat insamlingen, att fullborda denna kärleksgåva hos er. [*Titus hade påbörjat insamlingen när han var i Korint, se 2:13.*]

⁷ På samma sätt som ni överflödar,
i allt:
i tro [*1 Kor 12:9*],

och tal [*som tungomål, profetia, se 1 Kor 1:5*]
och kunskap [*insikt i andliga frågor, se 1 Kor 13:2*],
med all
hängivenhet [*iver i att göra det som är gott*]
och kärlek som ni känner för oss,
se därför till att ni också överflödar i denna
nåd [*finansiella gåva*].

*[Paulus ger räknar upp sex gåvor uppdelade i två grupper om tre:
tro, tal, kunskap;
hängivenhet, kärlek, nåd.
Varje grupp börjar med det grekiska ordet "pas" som översätts "i all" eller "med all".]*

⁸ Detta säger jag inte som en befallning, utan för att pröva äktheten i er kärlek (*som är osjälvisk och utgivande*) när andra visar en sådan iver.

⁹ Ni känner (*har själva erfarit*) vår Herres, Jesu den Smordes (*Kristi*), nåd (*oförtjänta favör, gåva, kraft och välsignelse*):

Han som var rik,
blev fattig (*helt utblottad*) för er skull,
för att ni skulle bli rika
genom hans fattigdom. [*Se även Fil 2:6-8.*]

Råd att fullfölja den påbörjade insamlingen
¹⁰ [*Församlingen i Jerusalem led hungersnöd. De kristna i Korint hade påbörjat en insamling, men falska lärare hade anklagat Paulus för att*

inte vara ärlig med pengar; se 2 Kor 7:2, så insamlingen kom av sig. När Paulus nu tar upp detta i sitt brev är han noga med att inte ge en "befallning". I stället uppmanar han dem i denna sak och ger dem ett "råd", så de kan ge av glädje utan olust eller av tvång, se 2 Kor 9:7.]

I fjol var ni de första som ville göra någonting och ni påbörjade insamlingen [*till församlingen i Jerusalem*]. ¹¹ Fullfölj nu det ni påbörjat, så att er entusiastiska start motsvarar och överensstämmer med er förmåga (*den kapacitet ni har*).

Principen för givande - jämvikt

¹² För om viljan (*ivern, beslutsamheten*) finns, så är gåvan välkommen (*accepterad*) utifrån de tillgångar någon har, inte utifrån vad han inte har.

[Paulus uppmanar till den generella principen om proportionellt givande; samtidigt prisar han makedonierna som offrat och gett över sin förmåga.]

¹³ För det är inte tänkt att andra ska bli lättade [*från sitt ansvar*] och ni ska bli tyngda (*bli pressade, få svårigheter*) utan att det ska bli jämvikt. ¹⁴ Just nu kommer ert överflöd att möta deras behov, en annan gång kommer deras överflöd att möta ert behov. På så sätt sker en utjämning, ¹⁵ för det står skrivet:

”Den som samlade mycket [*manna*] fick ingenting över,
och den som samlade lite saknade ingenting.”
[2 Mos 16:18]

Tre bröder kommer och förbereder insamlingen

¹⁶ Vi tackar Gud som har väckt samma iver (*entusiasm*) för er i Titus hjärta. ¹⁷ Han lyssnade till vår maning och blev så ivrig att han av egen fri vilja gav sig i väg till er.

[Titus som var en grek från Antiokia i Syrien hade rest tillsammans med Paulus och Barnabas, se Gal 2:1-3. Han har nyss kommit från Korint och mötte Paulus med goda nyheter, se 2 Kor 7:13. Han är nu på väg tillbaka till Korint och är troligen också den som tar med sig detta brev. Titus är den som har huvudansvaret för insamlingen, tillsammans med honom reser också två bröder. Den förste kallas ”en broder” och den andre ”vår broder”. Det antyder att den förste kom från en annan region, medan den andre var känd för de troende i Makedonien där Paulus befann sig när han skrev detta brev. Paulus uttalande i 2 Kor 9:4 antyder att ingen av dessa bröder var från Makedonien. Att de inte namnges kan vara för att skydda deras identitet och förhindra onödiga risker för rån. Brevet lästes högt och utomstående hörde detta, se 1 Kor 14:23.]

¹⁸ Tillsammans med honom har vi sänt den broder som får beröm i alla församlingarna

för sitt arbete i evangeliets tjänst. [*Han var en välkänd evangelist.*] ¹⁹ Och inte bara det, han är också vald av församlingarna till att följa med oss på resan med gåvan som vi förmedlar till Herrens ära och som bevis på vår goda vilja. [*De som reste med Paulus var Lukas, Sopater, Aristarchus, Secundus, Gaius, Timoteus, Tychikus, Trofimus, se Apg 20:4. Det är troligt att den onämnda brodern är någon av dessa.*] ²⁰ Så undviker vi att någon kritiserar oss för hur vi förmedlar den frikostiga gåvan. ²¹ Vi är nämligen noga med att göra det som är rätt, inte bara inför Herren utan också inför människor.

²² Tillsammans med dem har vi sänt vår broder [*den tredje personen som följer med Titus tillbaka till Korint, kanske Tychikus*]. Han har ofta och på många sätt provats och funnits hängiven, särskilt nu eftersom han har så stort förtroende för er.

²³ När det gäller Titus [*om det finns några frågor kring honom*], så är han min vän och medarbetare i arbetet för er. Vad det gäller bröderna [*om det är några frågor kring de två bröderna*], så är de församlingarnas sändebud (*apostlar, ambassadörer*) till den Smordes (*Kristi*) ära (*som gör Jesus känd, reflekterar honom, se även 2:15*).

[*De två bröderna som reser med Titus finns med som trovärdiga vittnen. Det finns en transparens och öppenhet med de insamlade medlen, så att allt går rätt till.*]

24 Ge dem nu inför församlingarna bevis på er kärlek och på att vi hade rätt när vi berömde er inför dem.

9

¹ För vad det gäller hjälpen till de heliga [*de troende i Jerusalem*], behöver jag egentligen inte skriva till er.

[Ordagrant börjar meningen "för att börja med", vilket binder ihop denna vers med den föregående. Paulus förklarar nu varför han i andra församlingar skrutit om korintiernas kärlek och givmildhet, se 2 Kor 8:24.]

² Jag vet hur villiga ni [*korintier*] är, och inför makedonierna [*i nuvarande norra Grekland*] brukar jag berömma er och berätta att Achaia [*den romerska provinsen i södra Grekland*] har varit redo sedan i fjol. Er iver (*entusiasm*) har sporrat (*i positiv bemärkelse provocerat*) de flesta av dem. ³ Nu sänder jag ändå bröderna för att vårt beröm av er i denna sak inte ska visa sig vara tomt prat och för att ni ska vara förberedda, som jag redan nämnt. ⁴ Annars får vi - för att inte säga ni - stå där och skämmas när makedonierna som kommer med mig [*på Paulus tredje resa till Korint, se 2 Kor 13:1*] ser att ni är oförberedda trots vårt förtroende för er. ⁵ Därför tyckte jag mig behöva be bröderna [*Titus och de två bröderna, se 8:16-24*] resa till er och förbereda er utlovade gåva, så att den kan ligga färdig som en gåva och inte blir ett krav.

Givandets välsignelser

⁶ Kom ihåg detta:

Den som sår sparsamt
får skörda sparsamt,
och den som sår rikligt
får skörda rikligt.

[Principen om sådd och skörd och om givandets välsignelse finns t.ex. i Ords 11:24-26. Ibland har denna vers förminskats till en slug investeringsstrategi där man genom att ge en del av det till andra förväntar sig en större materiell välsignelse tillbaka. Om det är orsaken till givandet blir skörden ännu djupare andlig fattigdom. I nästkommande verser gör Paulus det klart att när Gud belönar generositet med materiellt överflöd är det för att möjliggöra ännu större generositet.]

⁷ Var och en ska ge vad han har bestämt i sitt hjärta, inte med olust (ovilligt) eller tvång, för

Gud älskar en glad givare.

[Citat från andra delen av Ords 22:8 i den grekiska översättningen, Septuaginta. Principen om hjärtats inställning och Guds välsignelse omnämns i 5 Mos 15:7-11.]

⁸ Gud är mäktig (*har kraft*) att låta all nåd (*kraft, alla gåvor*) komma till er i överflöd, så att ni alltid har tillräckligt av allt, på alla sätt, och kan

ge i överflöd till varje gott ändamål (*kan ge stora donationer till Guds verk*). ⁹ Precis som det står skrivet:

”Han [*den rättfärdige*] strör ut (*är generös, sår rikligt*), han ger till de fattiga,

hans rättfärdighet (*hans gärningar av rättvisa, medmänsklighet, och godhet*) varar i evighet.” [*Ps 112:9*]

¹⁰ Han [*Gud*] som ger säd till såningsmannen och bröd för att äta, ska också ge och mångdubbla (*multiplitera*) ditt förråd av utsäde [*det du ger ifrån*] och låta rättfärdighetens skörd växa [*ge frukt som visar sig i godhet, vänlighet och givmildhet*]. ¹¹ Då blir ni rika på allt och kan vara generösa i allt, och det väcker tacksamhet till Gud när vi överlämnar gåvan.

Resultatet - Gud blir ärad

¹² Den hjälp ni ger i denna insamling fyller inte bara de heligas behov, utan bär också rik frukt genom att många tackar Gud. ¹³ När ni visar er äkthet genom denna hjälp prisar de Gud för att ni följer er bekännelse till den Smordes (*Kristi*) evangelium och så godhjärtat delar gemenskapen med dem och med alla. ¹⁴ De kommer också att be för er och längta efter er på grund av Guds överväldigande nåd mot er.

¹⁵ [*Paulus brister ut i lovprisning:*] Gud vare tack för hans obeskrivligt rika gåva! [*Ord är helt*

otillräckliga för att beskriva Guds gåva – att hans Son kom till jorden.]

10

PAULUS FÖRSVARAR SIN TJÄNST (kap 10-13)

En vädjan

¹ *[Efter en längre undervisning om givande där han uppmanar korintierna att förnya sin iver för insamlingen till de troende i Jerusalem, tar Paulus upp sin egen roll som apostel. Paulus börjar detta stycke med auktoritet och tydlighet. Han har blivit anklagad av falska apostlar för att vara djärv när han skriver brev på avstånd, men feg väl på plats, se vers 10. Nu i brevets sista kapitel besvarar han den kritiken.]*

Jag, Paulus, vädjar personligen vid den Smordes (Kristi) mildhet och godhet, jag som *[enligt vissa, se vers 10]* är så "ödmjuk" när jag möter er ansikte mot ansikte, men "modig" när jag är långt borta *[och skriver mina brev]*. ² Jag bönfaller er *[det starkaste ordet för vädjan]*, att när jag kommer *[till er korintier]* ska jag inte behöva vara så modig och bestämd mot några som menar att vi vandrar efter köttet *(lever på världens sätt, har mänskliga motiv)*. ³ För även om vi lever i världen *(vandrar i köttet)*, strider vi inte på världens sätt *(strider inte efter köttet med mänskliga vapen)*. ⁴ För de vapen vi strider med är inte köttsliga *[fysiska vapen]* utan har kraft från Gud att bryta ner fästen.

⁵ Ja vi bryter ner tankebyggnader och alla slags höga murar, som reser sig upp (*lite i taget, mer och mer*) mot kunskapen om Gud, och vi tar alla tankebyggnader (*föreställningar*) och tvingar dem under den Smordes (*Kristi*) lydnad.

[Bilderna som målas upp är en romersk soldat som tvingas ta fram svärdet för att få en omedgörlig fånge att lyda. Slagfältet är sinnet där tankar och resonemang som strider mot Guds ord måste tas till fånga och överlämnas till Jesus, vår befälhavare. I nästa vers fortsätter den militära liknelsen.]

⁶ Vi är beredda att straffa all olydnad så snart er lydnad [*som församling*] blivit fullständig.

Falska apostlar

⁷ [*Hittills har Paulus mest i förbifarten nämnt att det finns motståndare till honom i Korint, se 3:1. Nu riktar han sig till dessa falska apostlar. Vi förstår att de var judar som predikade ett falskt evangelium, se 2 Kor 11:4, 22.]*

Se vad som sker mitt framför er (*vad som är helt uppenbart*)! [*Frasen kan också översättas "Ni ser bara det som är på ytan" och syfta på de falska apostlarnas vältalighet och retorik.]* Om någon är övertygad om att han tillhör den Smorde (*Messias, Kristus*), då ska han ha klart för sig att vi tillhör den Smorde lika mycket som han. ⁸ Ja, även om jag skulle vara ännu frimodigare med den auktoritet som Herren har gett oss för att

bygga upp er, inte för att bryta ner er, så skulle jag inte behöva skämmas. ⁹ Jag vill inte att det ska verka som att jag vill skrämma er med mina brev. ¹⁰ Han [*syftar troligen på den som ledde motståndet mot Paulus i Korint*] säger:

”Hans brev har tyngd och kraft [*se 2 Kor 7:8*],
men när han kommer själv är han svag (*hans fysiska utseende och framförande imponerar inte*)
och man föraktar hans ord.”

[Det finns utombibliska källor från 200-talet som beskriver Paulus som kortväxt, flintskallig med stora ögonbryn. Vi kan dock inte veta hur han såg ut. I jämförelse mellan Paulus och Barnabas kan det tolkas att Barnabas var mer tilltalande, eftersom han liknades vid Zeus den störste guden, och Paulus var hans talesman, se Apg 14:8-12. Inom antika talkonsten ansågs ett attraktivt utseende lika viktigt som talet. Den grekisk/romerska stoiska filosofen Epiktetos skriver om detta i "Handbok i livets konst" omkring 125 e.Kr.]

¹¹ Den som säger så ska veta att sådana vi är i ord, i våra brev på håll, sådana är vi också i handling när vi är hos er.

En ofrivillig jämförelse

¹² Inte så att vi vågar jämföra eller mäta oss med vissa av dem som rekommenderar sig själva. De mäter sig med sig själva och jämför sig med sig själva, men de förstår ingenting.

[I den antika världen var jämförelse med andra ett vanligt retoriskt grepp som praktiserades flitigt.]

¹³ Vi däremot berömmar oss inte gränslöst (*utan förbehåll*), utan håller oss inom gränsen för det område (*grekiska "kanon", den måttstock, norm*) som Gud har tilldelat oss, att vi skulle nå fram även till er. ¹⁴ Vi går inte för långt i vårt beröm, som om vi aldrig hade nått fram till er. Vi var ju de första som nådde er med den Smordes (*Kristi*) evangelium. [*Paulus grundade församlingen i Korint, se 1 Kor 3:6.*] ¹⁵ Vi vill inte berömma oss gränslöst av andras arbete. Men när er tro växer hoppas vi att vårt arbetsfält (*vårt inflytande*) hos er ska utvidgas kraftigt. ¹⁶ Då kan vi förkunna evangeliet i områden bortom ert och behöver inte berömma oss av det som redan är utträttat på någon annans område.

¹⁷ Den som berömmar sig

måste berömma sig i Herren.

[Paulus summerar Jer 9:23-24, som varnar för att skryta om sin egen visdom och förmåga. Allt beröm måste ske i ljuset av vad Gud har gjort. Samma citat ges också i 1 Kor 1:31. Se även Ords 27:2.]

¹⁸ Det är ju inte den som rekommenderar sig själv som består provet, utan den som Herren rekommenderar.

11

Ni är trolovade med Jesus

¹ Hoppas ni kan stå ut med lite [*så kallad*] dårskap från min sida. Visst står ni ut med mig! ² För jag brinner för er med Guds iver. Jag har trolovat er med en enda man, den Smorde (*Messias, Kristus*), och vill föra fram en ren jungfru till honom. ³ Men jag är rädd att liksom ormen med sin list förledde Eva [*1 Mos 3:1-6*], så kan också era sinnen förföras och vändas bort från den uppriktiga och rena troheten mot den Smorde (*Messias, Kristus*).

[Paulus använder bilden av äktenskap och den judiska trolovningen som var mycket mer bindande än dagens förlovning. Paulus var som en far för församlingen i Korint, se 1 Kor 4:15. Jesus liknas ofta vid Adam, se Rom 15:14; 1 Kor 15:21-22, 45. Här liknas församlingen i Korint vid Eva. Församlingen är trolovad med Jesus. I stället för att stå emot djävulen, se Jak 4:7, hade korintierna lyssnat på djävulens representanter som förlett dem, se 11:13-15, 4:2.]

⁴ För om någon kommer och predikar en annan Jesus än den vi har predikat, eller om ni tar emot en annan ande än den ni har fått eller predikar ett annat evangelium än det ni tidigare tagit emot, då accepterar ni det gärna.

[Vi vet inte exakt vad dessa falska apostlar predikade; vi vet dock att Paulus predikade Jesus som korsfäst, se 1 Kor 1:23, och Herre, se 2 Kor 4:5.]

⁵ Jag menar att jag inte på något sätt är underlägsen dessa "superapostlar".

[Paulus lägger till förstärkningsordet "hyper", som betyder "mer", framför ordet apostel. Dessa "superapostlar" ansåg sig vara förmer och större än andra apostlar. Paulus motståndare i Korint upphöjde sig själva till skyarna.]

⁶ Även om jag inte är någon vältalare *[inte följer de grekiska filosofernas retoriska stil]* saknar jag inte kunskap, och den har vi alltid och på alla sätt lagt fram för er.

Var det en synd att predika utan ersättning?

⁷ Var det en synd jag begick när jag ödmjukade mig för att ni skulle upphöjas och predikade Guds evangelium för er utan ersättning?

⁸ Andra församlingar *[i Makedonien]* plundrade jag genom att ta emot lön för att kunna betjäna er. *[Silas och Timoteus kom med finansiellt stöd till Paulus under hans första vistelse i Korint, se Apg 18:5.]*

⁹ När jag var hos er och saknade något låg jag ingen till last, för bröderna som kom från Makedonien försåg mig med det jag behövde. På alla sätt aktade jag mig för att bli en *[finansiell]* börda för er, och det tänker jag fortsätta med *[eftersom det för med sig sociala*

förpliktelser mot givarna och hindrar mig från att predika fritt].

[En dåtida antik filosof var inte trovärdig om han inte kunde leva på sin filosofi. Det som förbryllade korintierna var hur en apostel för den uppståndne Jesus samtidigt måste arbeta för sitt uppehälle, se 1 Tess 2:9. Hans motståndare använde detta som ett argument för att han inte var någon verklig apostel. Termen "börda" handlar inte bara om att bli en ekonomisk börda för korintierna, utan också de sociala förpliktelser som förväntades mot givaren. Hade Paulus tagit emot gåvor från de välbärgade korintierna hade de rätt att styra över vad Paulus skulle predika. Andra grupper kunde också misstänka att han var "köpt" om han tog ställning i en fråga där det fanns olika intressen.]

¹⁰ Så sant den Smordes (Kristi) sanning finns i mig [om det nu skulle vara en synd att predika utan att ta betalt, se vers 7] ska ingen i Achaias områden ta ifrån mig den stoltheten. [Achaia motsvarar nuvarande södra Grekland med städerna Korint, Kenkrea och Aten.] ¹¹ Varför? För att jag inte älskar er? Det vet Gud att jag gör. ¹² Och jag tänker fortsätta göra som jag gör [predika utan att ta betalt], för att hindra dem som söker ett tillfälle att framstå som våra jämlingar i vad de skryter med. ¹³ Sådana människor är falska apostlar, oärliga arbetare förklädda till den Smordes (Kristi) apos-

tlar (*budbärare*). ¹⁴ Och inte undra på det, Satan själv förklar sig till en ljusets ängel (*budbärare*). ¹⁵ Då är det inte underligt om även hans tjänare förklar sig till rättfärdighetens tjänare. [*De som lever ett rättfärdigt liv är "rättfärdighetens tjänare", inte de som utger sig för att vara det eller predikar för andra om rättfärdighet. Ett av kännetecknen på ett falskt budskap är att mörker sägs vara ljus.*] Men de ska få det slut som deras gärningar förtjänar.

Motvilligt beröm

¹⁶ Jag upprepar: ingen får ta mig för en dåre. Men om ni nu gör det, ta då emot mig som en dåre så att också jag får berömma mig lite.

¹⁷ Det jag nu säger, det säger jag inte så som Herren skulle säga utan som en dåre, i den fasta övertygelsen att jag har skäl att berömma mig.

¹⁸ När många berömmar sig på människors vis vill också jag göra det. ¹⁹ Ni står ju gärna ut med dårar, ni som är så kloka. ²⁰ Ni accepterar att man gör er till slavar, att man suger ut och plundrar er, att man uppträder överlägset och slår er i ansiktet. ²¹ Till min skam måste jag säga att vi har varit för svaga för det. Men vad andra vågar skryta med - jag talar som en dåre - det vågar jag också.

²² Är de hebréer?

Det är jag också.

Är de israeliter?

Det är jag också.

Är de Abrahams barn?

Det är jag också.

23 Är de den Smordes (*Kristi*) tjänare?

Nu talar jag som en galning:

Jag är det ännu mer.

[”Ännu mer” är samma ord ”hyper” som används om ”superapostlarna” i vers 5. Paulus är tvungen att avbryta sig själv här innan han fortsätter. Det är absurt och helt galet att jämföra vem som tjänar Jesus mest, men för att rädda korintierna från dessa falska ”superapostlar” tvingar han sig att fortsätta.]

Jag har arbetat mer,
suttit i fängelse mer,
fått hugg och slag i överflöd
och ofta varit i livsfara.

24 Av judarna har jag fem gånger fått fyrtio rapp minus ett.

[Judarna piskade trettionio slag för att ha en säkerhetsmarginal så att inte budet i 5 Mos 25:3 överträdde.]

25 Tre gånger har jag blivit piskad med spö.

[Detta var ett romerskt straff, ett tillfälle var i Filippi, se Apg 16:23.]

En gång har jag blivit stenad.

[Detta skedde i staden Lystra under Paulus första resa, se Apg 14:19.]

Tre gånger har jag lidit skeppsbrott,

ett helt dygn har jag drivit på öppet hav.

[Totalt var Paulus med om minst fyra skeppsbrott. Det fjärde sker efter att detta brev har skrivits när han är på väg till Rom, se Apg 27:13-44.]

26 Många gånger på mina resor har jag varit utsatt för:

faror på floder [*troligen farliga vadställen på översvämmade floder*],

faror bland rövare,

faror från [*judiska*] landsmän,

faror från hedningar,

faror i städer,

faror i öknar,

faror på hav,

faror på grund av falska bröder.

27 Allt [*detta*] under möda och slit,

ofta under vaknätter,

ofta under hunger och törst,

ofta fastande,

ofta frusen och naken.

28 Förutom allt annat [*alla andra fysiska lidanden som Paulus inte nämnt i denna lista*],

finns det dagliga ansvaret (*pressen från alla håll*) och omsorgen om (*oron för*) alla församlingarna.

[Paulus var en sann herde som kände med folket i församlingarna. Denna psykologiska press var minst lika svår att bära. I detta brev läser vi hur Paulus inte stannar i Troas, just på grund av oron över hur det gått för Titus och Paulus iver att få höra nyheter från Korint, se 2 Kor 2:12-13. Nu kommer två exempel:]

29 Vem är svag

utan att jag blir svag?

Vem faller
utan att det bränner i mig?

Guds kraft blir synlig i svaghet

³⁰ Om jag måste berömma mig, vill jag berömma mig av min svaghet. *[Vilket visar på att det är Gud som verkat och han är den som får äran!]*

Nedfirad i en korg

³¹ *[Inför nästa uttalande inleder Paulus med en ed där han åkallar Herrens namn. Det kan tyckas märkligt, eftersom det inte är någon stor bedrift han berömmar sig av, snarare tvärtom. Troligtvis är det ett retoriskt grepp som visar att det som nu följer är ironi. Även nästa exempel som är motsatsen till att bli nedfirad i en korg hör till samma kategori som är en parodi på superapostlarnas hisnande berättelser, se vers 5.]*

Herren Jesu Gud och Far, välsignad i evighet, vet att jag inte ljuger: ³² I Damaskus lät kung Aretas ståhållare bevaka staden för att gripa mig, ³³ och jag firades ner i en korg genom en öppning i muren och kom undan hans grepp.

[Denna händelse skedde tidigt i Paulus tjänst, se Apg 9:23-25. Denna flykt från Damaskus i en korg var inget att skryta över, dock har den flera paralleller i Gamla testamentet. Josuas utsända spioner firades ner i ett rep av Rahab, se Jos 2:15. David flydde från Sauls soldater genom ett fönster, se 1 Sam 19:12. Båda dessa

händelser ledde dock till stora segrar; se Jos 6:1-25; 1 Sam 23:1-14. På samma sätt visade sig Paulus förödmjukande början bli startskottet på en världsvid väckelse för Guds rike.]

12

Uppryckt till paradiset

¹ Jag måste [motvilligt] berömma mig, trots att det inte hjälper.

[Paulus påminner korintierna igen att det är galenskap att jämföra sig med varandra. Dock måste han göra det för att visa hur befängt hans rivaler i Korint agerat. Paulus fortsätter från "en förödmjukande nedsänkning för att undkomma människor" i föregående verser till "ett dramatiskt uppryckande till Guds tron". De falska apostlarna verkar ha berättat hisnande historier om sina syner och drömmar som fånglat en del av korintierna. Visioner var en viktig del i den hedniska kulturen och det är möjligt att man hade kvar det tänkesättet. Paulus tvingas nu ta upp detta ämne. Dock får denna berättelse en snöplig upplösning; Paulus kan inte berätta någonting om upplevelserna i paradiset.]

Nu kommer jag till syner och uppenbarelser från Herren. ² Jag vet en man som tillhör den Smorde (en människa som är i Kristus) som för fjorton år sedan blev uppryckt ända till tredje himlen. Om det var i kroppen eller utanför kroppen vet jag inte, Gud vet.

[Paulus berättar i tredje person, men det är troligt att det handlar om honom, se 12:1, 5, 7. Anledningen kan vara att han såg sig själv i synen, eller att han inte vill berömma sig. Händelsen inträffade fjorton år tidigare någon gång omkring 42 e.Kr. Det var före missionsresorna som beskrivs i Apostlagärningarna då Paulus befann sig i Antiokia i Syrien, se Apg 11:25-26.]

³ Jag vet att den mannen – om det var i kroppen eller utanför kroppen vet jag inte, Gud vet – ⁴blev uppryckt till paradiset och fick höra ord som ingen människa kan eller får uttala.

[Ordet "paradiset" har persiskt ursprung och beskriver en anlagd trädgård eller park. Det är en rofylld och glädjeric plats och används i den grekiska översättningen av Gamla testamentet om Edens lustgård, se 1 Mos 2:8. Ordet används tre gånger i Nya testamentet. I Luk 23:43 beskriver det platsen efter döden för de rättfärdiga, och i Upp 2:7 syftar det på det återupprättade Edens lustgård. Paradiset här är troligen en parallell till "tredje himlen" i vers 2. Om den första himlen är luften och atmosfären kring jorden, och den andra universum, så refererar den tredje himlen till den plats där Gud bor. I judisk och utombiblisk litteratur finns sju himlar beskrivna, men det är inte troligt att Paulus skulle använda dessa referenser.]

⁵ Den mannen vill jag berömma mig av, men av mig själv vill jag inte berömma mig förutom mina svagheter.

[Dessa svagheter "skröt" Paulus om i förra kapitlet, se 2 Kor 11:22-30. Paulus använder samma ord, "svaghet", när han beskriver hur han första gången kom till korintierna. Där syftar hans "svaghet" på att han inte följde de dåtida filosofiska retoriska greppen. Anledningen var att deras tro inte skulle bygga på mänsklig visdom utan på Guds kraft, se 1 Kor 2:3-5.]

⁶ Om jag ville berömma mig vore jag ändå ingen dåre, jag skulle bara säga sanningen. Men jag avstår, för att ingen ska tänka högre om mig än man gör när man ser eller hör mig.

En törntagg i mitt kött

⁷ För att jag inte ska förhäva mig efter dessa väldiga uppenbarelser [som Paulus just beskrivit, se vers 1-6] har jag fått en törntagg (en vass påle) i mitt kött (min kropp), en budbärare (ängel) från Satan som ska slå mig (med knytnävsslag), så att jag inte förhäver mig.

[Uttrycket "en törntagg i mitt kött" talar inte bokstavligt om en tagg som gjorde ont och hindrade Paulus på hans resa. Det är en bild på något som var irriterande och besvärande för Paulus, som en törntagg. Texten innehåller även fler bilder som gör det uppenbart att texten måste tolkas, en tagg kan inte slå med knytnävsslag.]

Det har spekulerats i allt från blindhet till någon dold synd. Ett vanligt antagande är att det var en fysisk sjukdom, men utifrån Paulus livsverk kan man fråga sig om en fysiskt svag person kunnat göra alla dessa resor.

Uttrycket "törntag" används flera gånger i GT. Där refererar det alltid till människor som besvärade och plågade israeliterna, se 4 Mos 33:55; Jos 23:13; Dom 2:3. Föregående kapitel handlar om Paulus lidande, och tittar man närmare är detta lidande orsakat av människor. När Paulus i vers 8-10 ber Gud att ta bort denna "svaghet", används samma ord som beskrev förföljelsen i 11:30. Uttrycket "en Satans budbärare" förklaras också i kapitlet innan. De falska apostlarna och oärliga arbetarna liknas vid förklädda budbärare från Satan, se 11:13-14. I Gal 4:13-14 där Paulus kom i "kroppslig svaghet" till galaterna beskriver han hur de tog emot honom som "en Guds budbärare". Det kan referera till händelserna i Galatien som beskrivs i Apg 14:19-21. I Lystra blev Paulus stenad av judar som följt efter honom. När han nästa dag gick till Derbe tog folket emot honom trots hans blåslagna ansikte och kropp. Paulus tagg i köttet skulle alltså kunna vara en eller flera personer som följde efter i hans fotspår och skapade misstro mot honom överallt där han predikade evangelium. I Apostlagärningarna återfinns genomgående detta mönster där Paulus förföljs av onda människor. När Paulus bad att Gud skulle ta bort denna "svaghet" från honom, blir svaret att Guds nåd och kraft räcker. Paulus själv

hade ju varit en som förföljde kristna. Gud verkar inte ta bort förföljelse, men han ger kraft till de troende mitt i lidandet!

Ingen kan med säkerhet säga vad Paulus tagg i köttet var. Detta gör att troende i alla tider och kulturer kan läsa in sina egna plågor och besvär i texten och så få tro på att Guds kraft kan fullkomnas just i deras svaghet.]

⁸ Tre gånger har jag bett Herren att den ska lämna mig, ⁹ men han svarade mig:

”Min nåd (kraft, gudomlig favör) är nog för dig, för min kraft (styrka) fullkomnas i svaghet.”

Därför vill jag hellre berömma mig av mina svagheter [*plural*], för att den Smordes (*Kristi*) kraft ska vila över mig.

¹⁰ Därför gläder jag mig
i svaghet [*plural*],
i misshandel (*förolämpningar*) [*plural*],
i nöd [*plural*],
i förföljelser [*plural*],
i svårigheter (*ångest*) [*plural*]
för den Smordes (*Kristi*) skull.

[Paulus svagheter var svårigheter som han utsattes för på grund av att han predikade evangelium. Denna lista är en sammanfattning av den mer detaljerade beskrivningen i 11:23-30.]

För när jag är svag,

då är jag stark.

Tecken på en sann apostel

¹¹ Jag har blivit en dåre. Ni har tvingat mig till det. Egentligen borde ni ha talat väl om mig. Jag är inte på något sätt underlägsen dessa "superapostlar", även om jag ingenting är. ¹² Det som kännetecknar en apostel har blivit utfört hos er med all uthållighet (*balans, tålmod, karaktär att stå fast även under prövningar*):

genom tecken [*grekiska "semeion", fokus är mer på en andlig princip och betydelsen än själva undret i sig*],

under (*ovanliga under som väcker förundran över Guds storhet*)

och kraftgärningar (*mirakler som bekräftar Guds makt*).

[Vi vet inte exakt vilka tecken, under och kraftgärningar som skedde i Korint. Skulle Paulus nämna dem vore han inte bättre än sina motståndare. I Apostlagärningarna kan vi läsa hur Gud verkade genom honom vid andra tillfällen. I Lystra helades en förlamad man, se Apg 14:8-10, och i Filippi befriades en slavflicka från en ond ande, se Apg 16:16-18. Inte så långt efter att Paulus skriver detta brev uppväcks en ung man till livet i Troas, se Apg 20:9-10.]

¹³ På vilket sätt blev ni sämre behandlade än de andra församlingarna, förutom att jag själv [*till skillnad från de falska apostlarna*] inte låg er till last [*genom att kräva finansiellt stöd*]? [*Paulus avslutar nu ironiskt:*] Förlåt mig den oförrätten!

Genuin kärlek till församlingen

14 [Ett tecken på en sann apostel är den genuina kärleken till församlingen. De troende utnyttjas inte och ses inte som potentiella understödjare för egna projekt och idéer.]

Det är nu tredje gången jag är redo att komma till er, och jag ska inte ligga någon till last. Jag söker inte det som är ert, utan er själva. *[Paulus liknar sig själv med en förälder som älskar sina barn. Han har använt sig av liknande bilder förut när han undervisat och gett dem andlig mjölk i stället för fast föda, se 1 Kor 3:2.]*

Barnen är ju inte skyldiga att spara åt sina föräldrar,
utan föräldrarna åt sina barn.

[I den grekisk/romerska kulturen var det självklart att föräldrarna sparade åt sina barn. Som mottagare av livet och allt föräldrarna gav förväntades barnen betala tillbaka genom att ge tillbaka kärlek och respekt. Otacksamhet för givna gåvor ansågs vara en grov synd.]

15 Jag ska med glädje offra allt och själv låta mig offras för era själars skull. Blir jag då mindre älskad för att jag älskar er så högt? *16* Jag har alltså inte varit någon börda för er.

[Paulus hade aldrig begärt något materiellt stöd för egen del. Det verkar dock finnas rykten om att Paulus inte var ärlig med insamlingen till

Jerusalem och kanske tog en del av medlen för egen del.]

Men slug som jag är kanske jag har fångat er med list?

¹⁷ Har jag utnyttjat er genom någon av dem som jag sände till er?

¹⁸ Jag bad Titus resa och sände en broder med honom.

Har Titus utnyttjat er?

Har vi inte handlat i samma anda?

Har vi inte gått i samma fotspår?

Omvända roller

¹⁹ *[Brevet liknar en rättegång där Paulus har blivit anklagad och får försvara sig. På en punkt skiljer sig den judiska rättsprocessen från den här tiden mot dagens rättegångar. Om det visade sig att den anklagade var oskyldig, kunde rollerna omedelbart bli ombytta. Den anklagade hade då rätt att anklaga dem som först hade gått emot honom.]*

Har ni hela tiden trott att vi försvarar oss (*håller ett försvarstal*) inför er?

Nej, vi talar inför Gud i den Smorde (*Messias, Kristus*) [*i hans närvaro*], och allt är till er uppbyggelse, mina älskade. ²⁰ För jag är rädd att jag inte ska finna er sådana som jag skulle önska när jag kommer, och att ni inte ska finna

mig sådan som ni skulle önska. Jag är rädd att jag ska finna

stridigheter (*grupperingar, gräl*),

avund (*viljan att få vad någon annan har, med den sjuka önskan att också den andre ska förlora vad den har*),

okontrollerat temperament (*ilska, vrede*),

själviskhet (*självupptagenhet*),

förtal,

skvaller,

högmod (*uppblåsthet, arrogans*)

och oordning

bland er. ²¹ Ja, jag är rädd att min Gud ska förödmjuka mig inför er när jag kommer tillbaka, och att jag måste sörja över många som tidigare har syndat och inte omvänt sig från den

orenhet (*sexuell orenhet i tanke och handling, utsvävande liv, mer fokus på den moraliska orenheten än den fysiska akten*),

sexuell lössläpphet (*otukt*) och sensualitet (*lösaktighet, egen njutningslystnad utan några moraliska gränser*), som de tidigare har praktiserat (*ägnat sig åt*).

13

Paulus tredje besök

¹ [Paulus ger mycket av sin tid och energi till församlingen i Korint. Han grundade församlingen och var med dem i ett och halvt år. Senare gjorde han ett kortare smärtsamt andra besök och nu är han på väg till dem en tredje gång, se även 2 Kor 2:1; 12:14. Däremellan

har korintierna skrivit flera brev som Paulus besvarat. Detta brev är troligen det fjärde brevet som Paulus skriver till dem.]

Det är nu tredje gången jag ska komma till er.

Efter två eller tre vittnens ord
ska varje sak avgöras.

[Citat från 5 Mos 19:15. Samma vers citeras också i Matt 18:16 och 1 Tim 5:19. Användningen i dessa ställen, där en privat konflikt har blivit en allmän fråga för hela församlingen, indikerar att Paulus nu offentligt kommer att konfrontera dem som utger sig för att vara apostlar, men inte är det.]

² När jag var hos er den andra gången varnade jag dem som syndade och alla andra, och nu när jag inte är hos er varnar jag er igen: När jag kommer tillbaka ska jag inte skona er.

[Paulus är tydlig med att han inte kommer att tolerera ryktesspridning och splittring i församlingen. Han hade varnat dem flera gånger och är det fortfarande stridigheter och synd kommer han att konfrontera dem som är involverade. De flesta som sår in splittring gör det i det fördolda. Vi vet inte vad som hände när Paulus väl kom till Korint. I Apg 20:2-3 framkommer att Paulus kom en tredje gång till Grekland, där Korint var huvudstaden, och stannade där i tre månader.]

³ Ni vill ju ha (*kräver*) bevis på att den Smorde (*Messias, Kristus*) talar genom mig.

Han är inte svag mot er
utan mäktig bland er.

⁴ Han blev korsfäst i svaghet,
men lever genom Guds kraft.

Så är också vi svaga i honom,
men vi ska leva med honom
genom Guds kraft som ni ska få känna.

Pröva er själva

⁵ Utvärdera (*granska, rannsaka*) er själva för att se om ni lever i tron (*är i tro*). Ja, pröva (*verifiera äktheten hos*) er själva. Känner ni inte (*utifrån en personlig erfarenhet och relation som hela tiden växer och utvecklas*) att Jesus den Smorde (*Messias, Kristus*) är i er? Gör ni inte det, består ni inte provet. ⁶ Vi hoppas ni ska förstå att vi inte är diskvalificerade [*att vi bestått provet att vara ledare över er på rätt sätt*].

⁷ Vi ber till Gud att ni inte ska göra fel (*agera på ett ondskefullt sätt i någon detalj*) [*se Rom 12:20-21*], inte för att det ska se ut som om vi klarar provet, utan för att ni ska göra det rätta (*det som är ärofyllt*), även om det ser ut som om vi inte skulle hålla måttet. ⁸ Vi kan inte göra någonting (*agera*) mot sanningen, bara för sanningen. [*Evangeliet är sanningen. Det går att hindra och hålla ner sanningen med onda gärningar, men i slutändan vinner sanningen, se Rom 1:18.*] ⁹ Vi är glada när vi är svaga, och ni är starka. [*Då behöver vi inte vara "starka*

ledare” som måste tala skarpt och strängt för att bygga upp er.] Just detta ber vi om, att ni blir helt fullkomnade (återupprättade, försonade med varandra, ordagrant en medicinsk term för att stadga ett brutet ben så att det läker ihop).
¹⁰ Därför skriver jag detta innan jag kommer, för att inte behöva gå hårt fram hos er i kraft av den auktoritet som Herren har gett mig för att bygga upp, inte för att riva ner.

Sluthälsningar

¹¹ Till sist, syskon (*bröder och systrar i tron*):
var glada,
bli upprättade (*låt er upprättas, helas, som när ett revat nät lagas*),
bli uppmuntrade (*förmedla förståelse, undervisa, förmana*),
var eniga (*ha samma planer, mål*) och
lev i fred (*harmoni, frid*).
Då ska kärlekens och fridens Gud vara med er.

¹² Hälsa varandra med en helig kyss. [*Ett uttryck för kärlek, förlåtelse och enhet, grekiska "philema". Kindkyssen var och är en vanlig hälsningsform i Medelhavsområdet.*]

Alla de heliga [*här i Makedonien, troligen Filippi*]
hälsar till er.

¹³ Vår Herre Jesu den Smordes (*Kristi*) nåd,
Guds kärlek
och den helige Andes gemenskap
vare med er alla.

[Den sista hälsningen nämner alla tre personerna i treenigheten utifrån deras roll i förhållande till den troende. Treenigheten innebär att det finns en Gud, och denne Gud existerar i tre "personer" – Fadern, Sonen, Anden. De är åtskilda och samtidigt ett.]

**Svenska Kärnbibeln - en expanderad
översättning**
**Swedish: Svenska Kärnbibeln - en expanderad
översättning (New Testament)**

copyright © 2017-2020 Svenska Kärnbibeln

Language: Swedish

Contributor: Svenska Kärnbibeln

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2021-02-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 29 Jan 2022

c5cfac14-0500-50d4-bd1a-4691a8b8b3b6